

ZA ROMANTIKOU NA YUKON - 11.

ÁĚtvrtek, 16 Á•ervenec 2020

Nikdy jsem nevidÁ›la nÁ›co tak patetickÁ©ho. Nakonec se mi podaÁ™ilo zachrÁ›nit dvÁ›. Jedno bylo naprosto v poÁ™Á›jdu, ale u druhÁ©ho jsem si uvÁ›domovala, Á›e mÁ› stÁ›le problÁ©my se Á›aludkem. Jak se najedlo troÁ›ku vÁ›c, hned zaÁ›alo zvracet. PÁ™idala jsem je k tÁ›m koÁ›kÁ›m, co jsem uÁ›¼ doma Á›¼ivila, jen s tou vÁ›¼jimkou, Á›e tohle byla MOJE koÁ›ata.

KoÁ›ky jsou v arabskÁ›ch zemÁ›ch straÁ›nÁ› ubohÁ›j zVÁ›-Á™ata. NezabÁ›jejÁ› je po narozenÁ›, takÁ›e koÁ›iÁ›-populace se stÁ›le nekontrolovanÁ› rozrÁ›stÁ›, ale taky se o nÁ› nikdo nestarÁ›. Tyhle koÁ›iÁ›-dÁ›tiÁ›ky mÁ›ly navÁ›c smÁ›lu, Á›e jim umÁ™ela mÁ›ma; nemyslÁ›m, Á›e by je opustila, opouÁ›tÁ›-dÁ›tÁ› je lidskou vÁ›¼sadou...

Jean-Marc

pÁ™ivedl domÁ› nÁ›vÁ›tÁ›vu, kterÁ› mne velice udivila. DvÁ› arabskÁ© dívky.. Jmenovaly se Saida a Hedia. Saida je velice populÁ›rnÁ›-jmÁ©no a tahle Saida byla opravdu pÁ™ekrÁ›snÁ› holka. Hedia byla obyÁ›ejnÁ›jÁ›, ale mÁ›la v sobÁ› vÁ›c Á›¼ivota a navÁ›c, jejÁ›-angliÁ›tina byla opÁ›t lepÁ›-neÁ›¼ moje.

VÁ›bec tyhle

holky mi nepÁ™ipadaly jako typickÁ© Arabky. VlastnÁ› z toho, co dÁ›laly, jsem zÁ›stÁ›vala vydÁ›Á›jenÁ› i jÁ›.

S Hediou

jsem se setkala potom jeÁ›tÁ› mockrÁ›t. ÁĚeasto jsem byla i u nÁ› doma a jejÁ›-maminka, dva bratÁ™i a Á›tyÁ™ sestry, byli velice pÁ™Á›-jemnÁ›-lidÁ©. TatÁ›nka nemÁ›li, toho zastupoval nejstarÁ›-bratr. Od nÁ› jsem se dozvÁ›dÁ›la, Á›e pozdÁ›ji, kdyÁ›¼ jsme s Alainem odjeli na dovolenou, dÁ›lala se u nÁ›js velkÁ› party, na kterÁ© se nÁ›kolik holek snaÁ›¼ilo jen o jedno - pÁ™ipravit Christiana o poctivost. BrÁ›nil se, chudÁ›k, zuby nehty a nakonec je naprosto pÁ™ekvapil, podaÁ™ilo se mu totiÁ›¼ utÁ©ctÁ©! Po ulici se ho pÁ™ece jen neodVÁ›¼ily honit, ale Christian se tu noc uÁ›¼ bÁ›il vrÁ›tit domu.. Pro nÁ› to byla legrace, ale on byl Á›erstvÁ› vystudovanÁ›¼ knÁ›z ...

Jednou jsem

se Hedií ptala, jestli jejÁ›-mu budoucÁ›-mu manÁ›¼elovi nebude vadit, Á›e nebude panna... Zasmala se: "Aleno, jÁ› pÁ™ece budu panna....." "Jak mÁ›Á›¼eÁ› bÁ›¼t panna, kdyÁ›¼ jsi spala s Jean-Markem?" "Ty si myslÁ›-Á›, Á›e jsem byla panna pÁ™ed Jean-Markem?" rozesmÁ›la se. "Jean-Marc je mi Á›plnÁ›-Ihostejnej! Á› la jsem s nÁ›-m jenom proto, Á›e je to Francouz, s arabskÁ›¼m klukem bych to neriskovala, to by se rozeslo.â€œ

"TakÁ›e

ty o Jean-Marca nestojÁ›-Á›?â€œ

Podivila se:

"A proÁ› bych o nÁ›ho mÁ›la stÁ›t? Nic zajímavÁ›¼ho na nÁ›m nevidim...Ty jo?"

Musela jsem

uznat, Á›e jÁ› taky ne.

"JenÁ›¼e

jÁ› s nÁ›-m nespim!!!"

"SpÁ›-Á›

zase s Alainem, no a vezmeÁ› si ho?"

"Nevim.
spĀ-Āj ne...", uznala jsem.

Hedia
pokraĀovala: "AĀ¼ se jednou budu chtĀ-t vdĀjt, tak si vyberu nĀkoho odsudĀ€!

"PoĀkej,
Ā™Ā-kala jsi, Ā¼e budeĀj panna. Tak tomu fakt nerozumim...

"JednoduĀje!
KdyĀ¼ potkĀjm chlapa, na kterĀm mi bude zĀjleĀ¼et a budu si ho chtĀ-t vzĀ-t, tak si zajedu do Francie k doktorovi, kterej mi voperuje zpĀjtky panenskou blĀjnu. Tam tyhle operace bĀ¼nĀ¼ dĀlajĀ-, pĀjrch kamarĀjdek tam uĀ¼ bylo, nic na tom neni... No, nebude sice pravĀj, ale to se uĀ¼ nikdy nepoznĀj. ZatĀ-m se snaĀ¼m, abych si uĀ¼ila co nejvĀ-c.. Ona ta operace vyjde na dost penĀz.. A poĀkej, jĀj budu nejpanenĀjtĀjĀj-ze vĀjech panen! VĀ-Āj, tady se vyvĀjje po svatebnĀ- noci z okna prostĀradlo...Ā€œ

Hediin nĀjzor
na jejĀ- svĀt mne zarazil.

Na druhĀ
stranĀ¼ fakt je, Ā¼e arabĀjtĀ- kluci pĀ™ed svatbou majĀ- sex s kdejakou turistkou z kterĀkoli evropskĀ¼ zemĀ¼. StarĀjĀ- Ā¼enskĀ¼ sem jezdĀ- a platĀ- jim za to, Ā¼e mladĀ-kluci s nimi jdou, stejnĀ¼ tak buzeranti majĀ- v Tunisu pĀ™esnĀ¼ to, co si pĀ™edstavujĀ- pod pojmem ĀžrĀj na svĀtĀ¼, ale holky nemajĀ- prĀjvo na nic.

Mohu mĀ-t za
zlĀ¼ Hediie a Saide, ze si Ā™eĀjĀ- situaci po svĀm? Nakonec ten, kdo si je vezme, to stejnĀ¼ nepoznĀj a jestli mu zĀjleĀ¼- v Ā¼ivotĀ¼ jenom na tĀhlehle hlouposti, tak mu to patĀ™Ā-. PĀ™miĀ¼ila mi spousta dalĀjĀ-ch dopisĀ¼ a telegramĀ¼ od LukĀjĀje, ale jĀj jsem je bez ĀtenĀ- hĀjzela do popelnice podle Alainovy rady. NechtĀ¼la jsem se zase nechat pĀ™emluvit. AĀ¼ to bylo, jak to bylo, fakt byl ten, Ā¼e jsem o nĀjvratu pĀ™estala uvaĀ¼ovat. O to vĀ-c jsem ale pĀ™emĀ¼lela, kterĀ¼ zemi bych dĀjvala pĀ™ednost. V podstatĀ¼ padaly v Āvahu dvĀ¼: Amerika a Kanada, ale jenom o jednu z nich mohu zaĀ¼Ā¼dat... ase ta rozcestĀ-.... Amerika - moc se o nĀ- pĀ-Āje, aĀ¼ uĀ¼ v dobrĀm nebo ve zlĀm. Kanada Ā€" co vlastnĀ¼ vĀ-m o KanadĀ¼?

ĀžV lesĀ-ch
OntĀjria, kde ĀerstvĀj smĀ¼la vonĀ-, tam kde paĀ¼e dĀ™evorubcĀ¼ vĀjdnou jen, kde staletĀ¼ sosny se pod sekerou klonĀ-...Ā€œ nebo ĀžDostal jsem psanĀ- z OntĀjria, z tĀ¼ dĀjly dejchne poezie...", pĀ™Ā-padnĀ¼: ĀžAch ta Kanada, ta je ta tam, a Manitou je na to sĀjm..." motaly se mi hlavou tramskĀ¼ pĀ-sniĀ¼ky.

No jo a
hrajĀ- tam hokej, vzpomnĀ¼la jsem si na sympatickĀ¼ pĀ™eĀ¼vĀ¼kavce z druhĀ¼ strany svĀta. V podstatĀ¼ teda nevĀ-m o KanadĀ¼ nic... A kdyĀ¼ nic nevĀ-m, to nejspĀ-Āj znamenĀj, Ā¼e by to mĀ¼la bĀ¼t dobrĀj zemĀ¼! ZaĀ¼Ā¼dĀjm tedy o Kanadu!

Ā la jsem na
United Nation a sdĀ¼lila jim, Ā¼e jsem se rozhodla definitivnĀ¼ pro Kanadu, ale pĀ™Ā-jemnĀj sekretĀjĀ¼ka Helene mi vysvĀtĀ¼ila, Ā¼e v Tunisu nenĀ- bohuĀ¼el kanadskĀ¼ konzulĀjt. Ten je v Marseille a konzul sem jezdĀ- jen nĀ¼kolikrĀjt do roka, takĀ¼e musĀ-m poĀkat, aĀ¼ zase pĀ™ijede. No, ĀekĀjnĀ- uĀ¼ mi docela zaĀ¼-nalo jĀ-t... .Helene mi uĀ¼ pĀ™edtĀ-m mnohokrĀjt Ā™Ā-kala, Ā¼e mohu kdykoliv zavolat otcĀ do Ā vĀ¼carska, mĀ¼li pevnou linku.. TentokrĀjt jsem se rozhodla, Ā¼e toho vyuĀ¼iji.

â€žDobrÃ½ den,
prosÃ¡m VÃ¡s, mohla bych mluvit s panem VÃ¡jbenskÃ½m?" zeptala jsem se.

â€žVy mluvÃ¡te
Åeskky?" otÃ¡zil se sympatickÃ½ muÅ¾skÃ½ hlas.

â€žAno,
mluvÃ¡m."

â€žBohuÅ¾el,
pan VÃ¡jbenskÃ½ je na nÃ¡kolik dnÃ¡ pryÅ. Mohu vÃ¡m nÃ¡jak pomoci jÃ¡? PotÃ¡tebujete
vyÃ¡tmÃ¡dit nÃ¡jakÃ½ zÃ¡jezd?"

â€žDÃ¡kuju, na
zÃ¡jezdÃ¡ prÃ¡jvÃ¡ jsem, ale ne s vaÃ¡Ã¡-cestovkou."

â€žA mÃ¡jte
nÃ¡jakÃ© problÃ©my, se kterÃ½mi bychom vÃ¡m mohli pomoci?"

â€žNe, vÃ¡te,
jÃ¡ jsem prÃ¡jvÃ¡ v Tunisu".

â€žV Tunisu?
To je nÃ¡hoda, OldÃ¡tmich Ã¡tmÃ¡kal, Å¾e mu volal bratr z ÅEeskoslovenska. Jeho neteÃ¡tm
zÃ¡stala v Tunisu a po nÃ¡m chtÃ¡jÃ¡, aby se o nÃ¡-teÅ staral, nenÃ¡-z toho vÃ¡bec
nadÃ¡jenÃ½", vyklÃ¡dal mi dobrosrdeÅnÃ¡ otcÃ¡v podÃ¡tmÃ¡zenÃ½.

â€žNo to je
vlastnÃ¡ docela pravda. Jenom to mÃ¡ jednu nesrovnalost. To mÃ¡m bÃ½t patrnÃ¡ jÃ¡,
jenÅ¾e nejsem jeho neteÃ¡tm, ale jeho vlastnÃ¡ dcera...." Å

Hlas na
druhÃ© stranÃ¡ na chvilku onÃ¡mÃ¡l: â€žJeho dcera? A on se o vÃ¡s nepostarÃ¡? VÃ¡dyÅ je
to bohatej ÅlovÃ¡k!"

â€žNepodepsal
mi ani papÃ¡r, abych se dostala do Å vÃ½carska, ale to uÅ¾ je jedno. ChtÃ¡la jsem mu
dÃ¡t vÃ¡dÃ¡t, Å¾e si chci zaÅ¾Ã¡dat o Kanadu a zeptat se ho, jestli je to pro nÃ¡j
dost daleko...â€œ

RozlouÃ¡la
jsem s naprosto ÅjokovanÃ½m zamÃ¡stnancem svÃ©ho otce a cÃ¡tila, Å¾e jsem mu aspoÃ
kousek toho, co on udÃ¡lal mnÃ¡, vrÃ¡tila zpÃ¡tky... Alena, Yukon